

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 2/14
Luksemburg, 15 stycznia 2014 r.

Wyrok w sprawie C-176/12
Association de médiation sociale / Union locale des syndicats CGT

Artykuł 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczący prawa pracowników do informacji i konsultacji nie wystarcza sam w sobie dla przyznania jednostkom prawa podmiotowego, które może być powoływane w celu spowodowania odstąpienia od stosowania przepisu prawa krajowego niezgodnego z prawem Unii

Doprecyzowanie tego prawa przez przepisy prawa Unii lub prawa krajowego nie ma wpływu na tę ocenę

Artykuł 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej reguluje prawo pracowników do informacji i konsultacji. Dyrektywa 2002/14¹ doprecyzowuje to prawo określając minimalne wymagania w tym zakresie. Począwszy od określonej liczby personelu przedsiębiorstwa, przedstawiciele pracowników muszą zostać wybrani, bądź musi zostać wyznaczony przedstawiciel organizacji związkowej i musi zostać utworzona rada pracowników. Francja dokonała transpozycji tej dyrektywy stanowiąc w szczególności, że niektóre kategorie pracowników (jak praktykanci, pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę służącej reintegracji zawodowej, itp.) należy wykluczyć z obliczania stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa.

L'association de médiation sociale (stowarzyszenie na rzecz mediacji społecznej, AMS) kwestionuje wybór przedstawiciela organizacji związkowej dokonany w jego ramach, twierdząc że, biorąc pod uwagę wyłączenia przewidziane przez ustawodawstwo francuskie, stan liczebny personelu tego stowarzyszenia plasuje się poniżej minimalnego progu liczebnego zatrudnianych pracowników przewidzianego we Francji jako warunek dla wyznaczania przedstawiciela pracowników. Hichem Laboubi (wyznaczony przedstawiciel organizacji związkowej) oraz organizacje związkowe podnoszą, że wyłączenie przewidziane przez prawo francuskie nie jest zgodne z prawem Unii. Cour de Cassation (Francja), do którego wpłynął środek odwoławczy, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy art. 27 karty, skonkretyzowany przez przepisy dyrektywy 2002/14, może być powoływany w sporze między jednostkami w celu spowodowania odstąpienia od stosowania przepisu prawa krajowego niezgodnego z prawem Unii.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał potwierdził, że przepisy dyrektywy 2002/14 zakazują wykluczania określonych kategorii pracowników z określania liczby personelu przedsiębiorstwa. Wykluczenie takie skutkuje bowiem pozbawieniem pracowników praw przyznanych im dyrektywą 2002/14 i pozbawia dyrektywę jej skuteczności.

Trybunał zbadał następnie, czy dyrektywa 2002/14 może być powoływana przez organizację związkową w celu podniesienia nieprawidłowości dokonanej transpozycji. W tym celu Trybunał przypomniał, że dyrektywa jest bezpośrednio skuteczna we wszystkich przypadkach, gdy jej istotne przepisy są - z punktu widzenia ich treści - bezwarunkowe i wystarczająco precyzyjne. Trybunał stwierdził, że jest tak w niniejszym przypadku, ponieważ dyrektywa 2002/14 stanowi, iż państwa członkowskie nie mogą wykluczyć niektórych kategorii pracowników z obliczania stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa. Trybunał zauważył jednak, że w sporze, którego stronami są jednostki, organizacje związkowe nie mogą powoływać się wobec AMS na przepisy dyrektywy

¹ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 80, s. 29).

2002/14 jako takie i że ponadto nie można dokonać wykładni prawa krajowego zgodnej z dyrektywą.

W tych okolicznościach Trybunał zbadał w następnej kolejności, czy art. 27 karty, sam bądź w związku z przepisami dyrektywy 2002/14, może być powoływany w sporze pomiędzy jednostkami w celu spowodowania odstąpienia od stosowania niezgodnego przepisu prawa krajowego. O ile art. 27 karty może być stosowany w postępowaniu przed sądem krajowym, Trybunał zauważył, że postanowienia tego artykułu, aby wywierały w pełni zamierzone skutki prawne, muszą zostać doprecyzowane przez przepisy prawa Unii lub prawa krajowego. Zakaz dotyczący wyłączenia z obliczenia stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa określonych kategorii pracowników nie może bowiem zostać wywiedziony, jako bezpośrednio stosowana zasada prawa, z brzmienia art. 27 karty. Innymi słowy, art. 27 karty nie wystarcza sam w sobie dla przyznania jednostkom prawa podmiotowego, które może być powoływane jako takie. Trybunał doszedł do wniosku, że takiej samej oceny należy dokonać w przypadku związku tego artykułu z przepisami dyrektywy 2002/14.

Na koniec Trybunał przypomniał, że strona poszkodowana w wyniku niezgodności prawa krajowego z prawem Unii będzie mogła uzyskać, w stosownym przypadku, naprawienie poniesionej szkody.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793